

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Januarii. Hinc maximè commendatur, quale Bonum sit Deus,
quando nulli ab eo recedenti, bene est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

23. DIES JANUARI.

Hinc maximè commendatur, quale Bonum sit Deus, quando nulli ab eo recedenti, bene est. *Aug. de Gene. ad litt. l. 11. c. 5.*

Deo vivendum à quo accepimus vitam.

I. **V**T rectè vivas, Deo vitæ Domino primas tribue. Ei utique potissimum vives. Nusquam vives veriùs, nunquam feliciùs. Ut autem vivas Deo, morere peccato. Eidem ut placeas pœnitentiâ placâ. Offensum illum ne vel momento sustine. Momentum quodvis, discrimen est æternitastis. Ideò non parvum est crimen, tantum vel subire discrimen. Nulla est spes veniæ, si tempus pœnitentiæ differatur ultra terminos misericordiæ. Quod evenit aliis, tibi ne eveniat, pave; ut non eveniat, cave. Hoc tibi sit certum, tibi recedenti à summo Bono, non potest esse bene, non potest non summè est malè. Omnis in Deum culpa, error est in salutis via; tantò periculosior, quantò longior. Cogita vias tuas, & converte pedes tuos. Quò pergis diutiùs, recedis longiùs, redibis difficiliùs. Nolle redire, est velle perire. Si verò est in errore, recedis à Deo, & quò accedis? quò? Ubi bonum omne definit, malum omne confluit. Ubi Deus hostis, diabolus amicus est, peccatum voluptas est, æternitas jocus est, tartarus fabula est: damnatio verò, terminus est.

II. Offen-

II. Offensa omnis venenum est perempturum, ni evomas, & audeſ retinere? Scis quàm ſit noxium venenum? Fingè te videre in unam quaſi ſtruem accumulata oſſa hominum omnium hætenus mortuorum, & omnium, qui poſtea uſque ad ſummum mundi diem morientur; Deus bone, quanta mortalitas; & tamen hæc omnis è peccato emanavit. Quis deinceps audebit venenum hoc bibere, quod omnium, qui in toto ſunt mundo, hominum corpora, & animas interemit? Et tamen, tantum malum, quod te tam crudeliter impetit, impatienter appetis, imò ut delicias expetis. Sed hætenus non occidit; ſatis eſt ad metum, poſſe occidere. Si pepercit tibi, plurimos ſuſtulit. Noli abuti indulgentiâ præterita, propè eſt vindicta ſecutura: qui diu parcit, tandem punit. Et ut pepercerit, non ſit hoc tibi calcar ut pecces, ſed frænum ne pecces. Fecit propitiuſ ne perires, permittet laceſſituſ ut pereas. Ah! quot tui ſimiles, imò diſſimiles, quia meliores, quo tu laboras vulnere, perierunt! Et poteſtne delectare hominem, quod offendit Deum? & illud quidem, quod eum, ſi mori poſſet, mori cogeret? Quod Deum hominem mori coegit, & mori ignominioſiſſimè, atque acerbiffimè? Quod vulneribus ejus debuit perſanari, ſanguine ejus elui, meritis ejus compenſari? Quod eidem Deo omni cruciatu intolerabiliuſ, omni jactura eſt graviuſ. Quod ſolum cogitatuſ, ſanguine coegit ſudare?

II. Ad te jam convertor. Quod nocet tibi ampliuſ, quàm nocere vel affligendo diabolus, vel puniendo Deus poſſit? quod dum pœniſ vindicatur

æter-

æternis, nondum dignis vindicatur? quod punctum
delectat unico, pœnas luit nunquam finiendas.
Quæso te, quisquis es peccator, & fidelis, credis
hoc, & audis, & non times? non doles? non tremis?
Audi tandem monentem Fidem, Spem animantem,
Timorem minantem, Pudorem increpantem, Amo-
rem allicientem. Tantine tibi est tantilla rei pess-
imæ voluptas pessima, ut eam pœnis compares æter-
nis? Tantilli tibi est Dei inimicum esse, cujus inimi-
citia est felicitatis jactura, damnationis sententia.
Quem nec fallere potes, quia Sapientia est, nec eva-
dere, quia immensitas est, nec vincere, quia omni-po-
tentia est? Et vellesne in posterum morte animæ,
mercari delectationem corporis? & malo summo
bonum vilissimum? Ubi nunc tua est prudentia, in-
tellectus, ratio, illud in se admittere, quod inter om-
nia quæ sunt, quæve esse possunt, aut fingi, maxime
repugnat rationi? Quod illi qui committit, & si in
ictu oculi, in puncto temporis, in eo persisteret,
magis est perniciosum ipsa pernicie, & ipso cum to-
to cruciatuum apparatu, tartaro, admittitur tamen,
& sine metu, imò cum plausu, & admissum fovetur
cum securitate, imò cum voluptate, ubi contem-
miscere deberent, atque exhorrescere homines om-
nes, si quando eis veniret in mentem, fieri posse, ut
vel unicus homo inter omnes, qui sunt, fuerunt, vel
erunt, in extremum hoc exitium, ultimumque in-
fortunium corrueret. O quot mala, ex una arbore
mali! quam non vanè Poëta!

Omnis origo mali, processit ab arbore mali.